

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.060 van 14 juli 2016
in de zaak A. 219.601/XIV-37.101**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sonila Tuci
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Guldenvlieslaan 21/5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 27 juni 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 168.346 van 25 mei 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 5 juli 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest dat “de commissaris-generaal op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat [de door verzoekers nieuw bijgebrachte documenten] niet aantonen dat de uitkomst van hun vorige asielaanvragen incorrect is”, waarna de desbetreffende motivering uit de aanvankelijk bestreden beslissingen volledig wordt geciteerd en de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen besluit dat de “verzoekende partijen [behoudens algemene kritiek] geen tegenargumenten bij[brengen] die voorgaande vaststellingen in een ander daglicht stellen”. In tegenstelling tot wat de verzoekers aanvoeren, voldoet het bestreden arrest daarmee aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. In de mate dat de verzoekers er van uitgaan dat de door hen aangevoerde nieuwe elementen niet in overweging werden genomen, blijkt uit bovenstaande dat hun kritiek feitelijke grondslag mist. In de mate dat de verzoekers kritiek uiten op de beslissing van de commissaris-generaal, gaan zij voorbij aan de devolutieve werking van het beroep met hervormingsbevoegdheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

2. Artikel 62 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet), de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en “het administratieve rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen” zijn niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. De verzoekers voeren tevens de schending aan van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet, doch zonder uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest deze bepaling zou hebben geschonden. Het tweede middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De grief die de verzoekers in hun tweede middel ontwikkelen, werd reeds door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beantwoord en de verzoekers gaan op geen enkele wijze in op de desbetreffende concrete vaststellingen in het bestreden arrest. Het tweede middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 400 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op veertien juli tweeduizend zestien door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Carlo Adams